

ROSJA: ATOMOWA TORPEDA DALEKIEGO ZASIĘGU NABIERA KSZTAŁTÓW [WIDEO]

Ministerstwo Obrony Federacji Rosyjskiej ujawniło film prezentując po raz pierwszy wygląd oceanicznego wielozadaniowego systemu Posejdon, czyli nowej atomowej torpedy dalekiego zasięgu. Broń ta ma być przeznaczona do niszczenia lotniskowcowych grup bojowych lub infrastruktury nadbrzeżnej potencjalnego przeciwnika przy pomocy bezzałogowego pojazdu podwodnego o zasięgu międzykontynentalnym.

Pierwsze informacje o tym systemie, który do 22 marca br. nosił nazwę Status-6, zostały ujawnione 9 listopada 2015 r. przez rosyjskie kanały telewizyjne podczas relacji ze spotkania prezydenta Władimira Putina z kadrą dowódczą Ministerstwa Obrony FR. Spotkanie odbyło się w Soczi, a dotyczyło przeciwdziałania amerykańskim systemom przeciwrakietowym.

Program rozwoju tej broni nosi nazwę "oceaniczny wielozadaniowy system Posejdon", zaś za jego powstanie odpowiadać ma renomowane biuro konstrukcyjne CKB MT Rubin z Sankt Petersburga, od dziesięcioleci zajmujące się projektowaniem radzieckich/rosyjskich okrętów podwodnych głównie z napędem atomowym. Prace te realizowane są najprawdopodobniej w ramach projektu badawczego o kryptonimie Cefalopod, na którego wykonanie Rubin podpisał umowę z Ministerstwem Obrony FR wiosną 2014 r. Koszty programu badawczego szacowane są na kilka miliardów rubli, zaś uczestniczą w nim doświadczone firmy zbrojeniowe, w tym OKBM Afrikantow specjalizujące się w budowie morskich reaktorów atomowych.

Z informacji ujawnionych w 2015 r. wynika, że chodzi o wielką torpedę (samobieżny aparat podwodny) o długości 24 m i średnicy 1,6 m, zdolną do zanurzenia na głębokość do 1000 m oraz legitymującą się zasięgiem do 10 tys. km i prędkością maksymalną 185 km/h (100 w.), dzięki wyposażeniu w małego gabarytów reaktor jądrowy chłodzony przez mieszaninę (eutektyk) ołowiu i bizmutu.

Według ujawnionego wtedy opisu torpeda będzie miała m.in. za zadanie "niszczenie ważnych obiektów gospodarki przeciwnika w rejonie wybrzeża i spowodowanie trwałego wyłączenia z użytku części terytorium państwa ze względu na skażenie radioaktywne tak, że nie będzie ono mogło być wykorzystywane do celów militarnych, gospodarczych i każdej innej działalności w długim czasie". Wskazuje to, że "modułem bojowym stanowiącym" uzbrojenie torpedy będzie głowica termojądrowa o dużej mocy lub głowica kobaltowa, czyli ładunek atomowy zawierający w swojej osłonie kobalt, który pod wpływem neutronów uwolnionych w wyniku eksplozji jądrowej przekształca się w izotop Co-60 powodujący silnie i trwale (okres półrozpadu 5,26 lat) skażenie promieniotwórcze.

Pierwotny harmonogram projektu zakładał zakończenie prac projektowych nad torpedą do 2019 roku i przeprowadzenie prób państwowych w latach 2019-20, co wydaje się być założeniem co najmniej ambitnym. Zgodnie z informacjami zawartymi w przemówieniu prezydenta Putina w rosyjskim parlamencie z grudnia 2017 r., pomyślnie zakończone zostały już testy siłowni jądrowej służącej do

napędu tego bezzałogowego pojazdu podwodnego. Zgodnie z ostatnimi informacjami ministerstwa obrony w ramach projektu w dalszym ciągu prowadzone są prace badawcze, a zaangażowane w niego przedsiębiorstwa rozpoczęły sprawdzenie współdziałania i niezawodności wszystkich systemów i urządzeń zainstalowanych na bezzałogowcu. Natomiast na poligonach Ministerstwa Obrony Rosji prowadzone są testy w warunkach rzeczywistych, mające na celu potwierdzenia charakterystyk dynamicznych pojazdu podwodnego i sprawdzenia jego parametrów podczas ruchu w trybie autonomicznym.

Jako nosiciele tych torped wskazano znajdujące się jeszcze w budowie w stoczni Siewmasz w Siewierodwińsku atomowe okręty podwodne specjalnego przeznaczenia Biełgorod (K-139) proj. 09852 i Chabarowsk proj. 09851, oba zaprojektowane przez biuro konstrukcyjne Rubin. Budowę pierwszej z tych jednostek rozpoczęto 24 lipca 1992 r. jako 12 okręt proj. 949A (Antiej), przeznaczony do niszczenia lotniskowców przeciwnika za pomocą pocisków przeciwokrętowych 3M45 systemu P-700 Granit. Już 16 maja 1994 r. nastąpiła decyzja o przerwaniu budowy, która została wznowiona po katastrofie bliźniaczego Kurska (K-141), zakończenie formowania kadłuba nastąpiło 31 grudnia 2004 r. Dalsze prace w wyniku nie zapewnienia rytmicznego finansowania, przebiegały bardzo wolno i były wielokrotnie przerywane. W roku 2009 r. zapadła decyzja o zmianie przeznaczenia jednostki i ukończenia jej jako okrętu podwodnego przeznaczonego do zadań specjalnych proj. 09852. Jego cechą charakterystyczną będzie posiadanie w części dennej łoża do dokowania głębokowodnego okrętu podwodnego AS-12 proj. 10831 (Łoszarik). Ceremonia ponownego położenia stępki Biełgoroda odbyła się w stoczni Siewmasz 20 grudnia 2012 r.

Drugim okrętem, jaki wymienia się, jako potencjalnego nosiciela torped systemu Posejdon jest Chabarowsk proj. 09851 (Kalitka-SMP) zaprojektowany od podstaw do tych celów. Położenie stępki pod jego budowę nastąpiło 27 lipca 2014 r. W przypadku tego okrętu brak jest jakichkolwiek dokładnych informacji na jego temat, stąd przeznaczenie i charakterystyka pozostają jedynie w sferze domysłów.

Ponadto, jako jednostki mogące uczestniczyć programie rozwoju tego uzbrojenia wymienia się doświadczalny okręt podwodny Sarow (B-90) proj. 20120, który uczestniczy najprawdopodobniej w programie prób tych torped, jak również jednostki zabezpieczenia z typoszeregu proj. 20180/20180TW/20183/20183TW, które za zadanie miałyby transport tego uzbrojenia, jego załadunek zarówno w czasie prób jak i późniejszej eksploatacji.